

[Nør Christensen]

Det er ud fra den brede idræt, man skal forestre de mange talenter, der senere skal danne eliten, og den brede idrætsinteresse er naturligvis med til at forstærke interessen for eliteidrætten.

Det, jeg på CDs vegne godt vil frem til, er, at det i princippet ikke er et valg mellem eliteidræt og breddeidræt. I en periode så det ud til, at man sagde enten-eller, men forholdet mellem de to typer er i stedet et både-og. Vi har brug for både det ene og det andet. Dette både-og kan naturligvis sagtens forløbe gnidningsløst, så længe vi taler på det overordnede plan. Det er straks langt vanskeligere, når man skal ned at kæmpe for økonomi eller man skal kæmpe om faciliteter. Her må man specielt ude i kommunerne være opmærksom på, at der til stadighed er de faciliteter til rådighed på de rigtige tidspunkter, som den brede idræt kræver, og måske specielt i de større byer kunne man undersøge, om de eksisterende faciliteter, såvel rene fritidsfaciliteter som skolefaciliteter, udnyttes effektivt nok.

Vi kan efter CDs opfattelse ikke ofte nok og ikke højt nok takke de frivillige trænere og ledere for det store arbejde, de udfører. Det er et arbejde, der på mange områder sparer det offentlige for uhyre summer – jeg tænker specielt på sygdoms- og kriminalitetsområdet – men tak kan man jo ikke leve af. Der er nogle helt konkrete ting, der skal være i orden, og det er selvfølgelig glædeligt, at man eksempelvis på skatteområdet har forbedret idrættens forhold, men spørgsmålet er, om man gennem flere fradragsmuligheder eller ad andre veje kan understøtte det arbejde, de frivillige ledere udfører. Det er vel et af de områder, man kan kigge på i den kommende tid i det udvalg, ministeren agter at nedsætte efter denne debat. CD er også positive over for momsfrigtagelsen for idrætsforeningerne. Dette blot sagt her, når vi er inde på skatte- og afgiftsområdet.

Udvalget må også se på det store problem, idræt i offentlig regie udgør for idrættens organisationer. Det virker på CD ikke logisk og godt, at vore idrætsorganisationer uddanner dygtige ledere, bruger mange kræfter og penge på dette og forventer at få en stærk stab, hvorefter de pågældende vælger f.eks. at undervise i aftenskole, fordi arbejdet netop dér er lønnet. Jeg siger ikke, at der ikke er idealister blandt idrætslederne, men ideali-

ster får det altid svært, når alternativet til idealismen er kroner ned i lommen, og dette ikke mindst i tider, hvor alle vist godt kan bruge flere penge. Det er ikke en kritik af de mennesker, der vælger en betalt regie for deres virksomhed, men det skaber nogle voldsomme problemer for uddannelsessystemet.

Man burde måske overveje at begrænse aftenskolernes og andre offentlige organisationers virksomhed på disse områder. Man burde måske sige, at idræt og motion er noget, der foregår i idrætsorganisationernes regie med den offentlige støtte, der er så nødvendig. Det er i hvert fald et problem, man er nødt til at se på i det kommende udvalgsarbejde.

Det sociale samvær er en vigtig del af den brede idræt. Det er nok sådan, at en stor del af idrættens funktion foregår i klubhuset eller i hallens restaurant efter de fysiske udfoldelser. Det er der ikke noget odiøst i; det er netop med til at skabe den menneskelige kontakt, jeg nævnte før. I en tid, hvor arbejdstimernes antal som nævnt bliver mindre, kan det måske være vanskeligt at fastholde eller opbygge det fællesskab, der i dag findes omkring mange virksomheder. Her kan f.eks. firmaidrætten måske være et vigtigt instrument til at fortsætte fællesskabsfølelsen, et arbejdsfællesskab, der erstattes af et fritidsfællesskab.

Det store arbejde, der eksempelvis foregår omkring handicapidræt, skal heller ikke forbigås i tavshed. Integrationen mellem ikke-handicappede og handicappede er vigtig for begge parter. Selvtilliden blandt de handicappede som følge af, at man kan yde noget, skal heller ikke undervurderes, rent bortset fra de almindelige fordele, som idræt giver alle. Naturligvis må et sådant område påkalde speciel opmærksomhed. Uddannelsen af ledere må foregå på en anden måde end den generelle. Det er et spørgsmål, som udvalget bør tage op, og det er vigtigt, at udvalget tilføres erfaringer og viden fra dette område. Netop integrationen, som man ser omkring handicapidrætten, er vigtig i andre sammenhænge også.

Det lyder smukt med idræt for arbejdsløse, idræt for efterlønsmodtagere og idræt for gæstearbejdere. Vi vil gerne styrke disse grupper udfoldelser på idrætsområdet til gavn for alle, men omvendt må vi advare mod ghettoer. Vi tror, fællesskabet er vigtigt,